

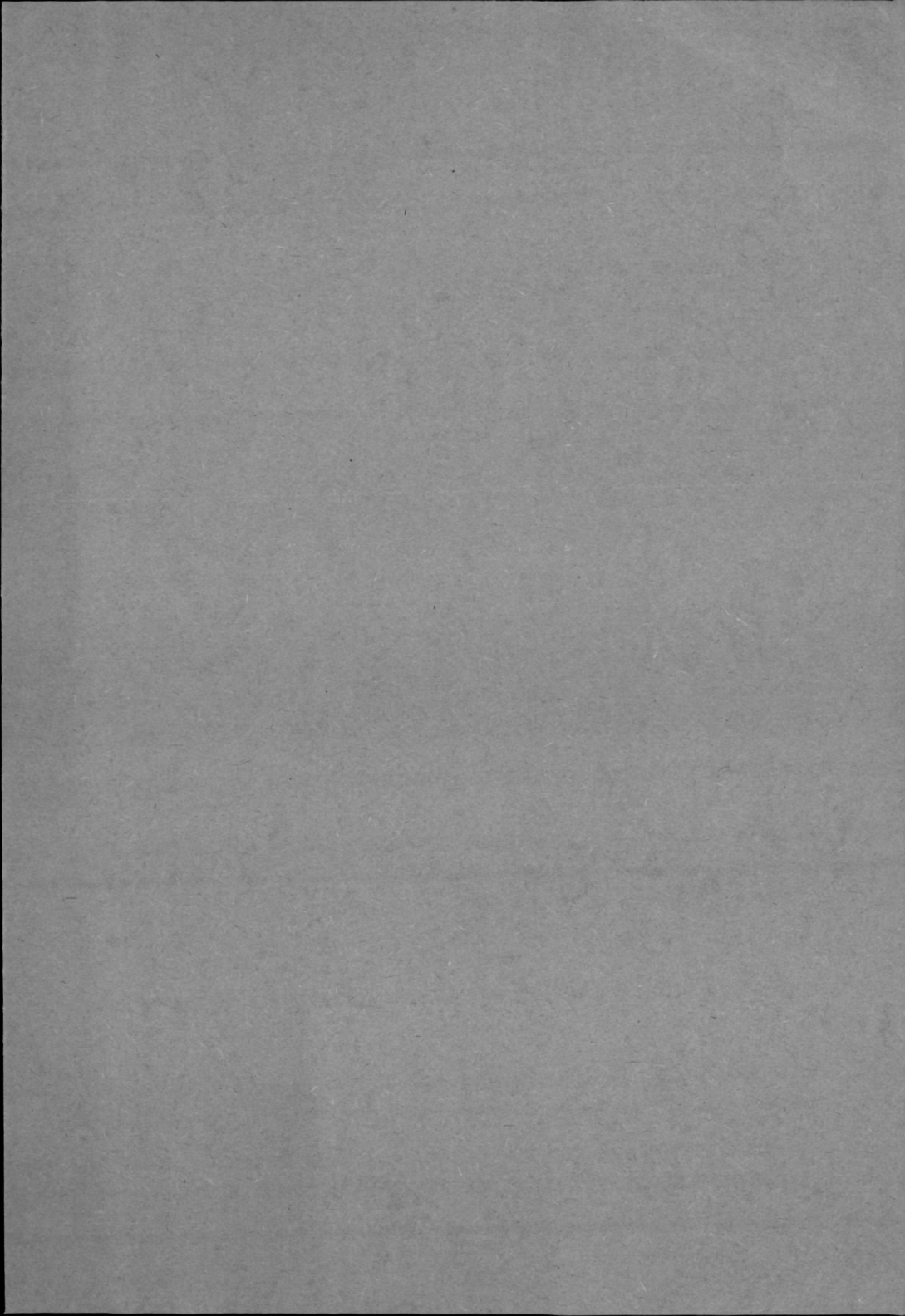
143362

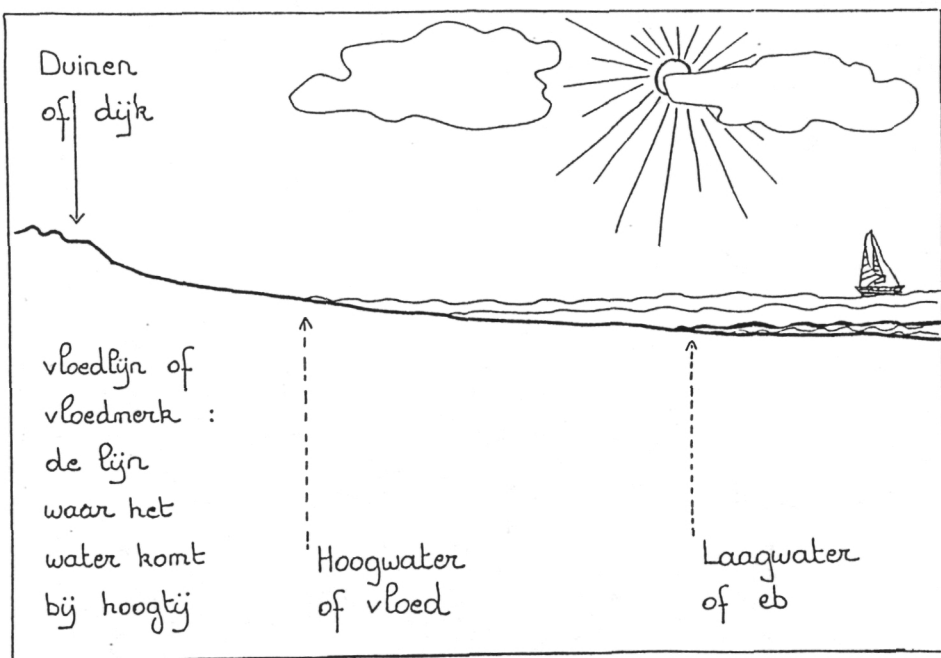

JEUGDIERBERG DE FLOATE Bezoekerscentrum 01 8400 oostende tel 079 041200	CENTRUM MIDDENKUST	MARINE ECOLOGISCH CENTRUM Bezoekerscentrum 01 8400 oostende tel 079 041200
--	-------------------------------	---

langestraat 73 8400 oostende

kennismaking
Ons Strand

DE VERSCHILLENDE ZONATIES VAN ONS STRAND

1. DE STROOK FIJN, MUL ZAND BOVEN DE HOOGWATERLIJN

Alleen bij extreem hoogwater (springvloed) en bij zware storm wordt deze zone overspoeld.

Om "strand-te-jutten" is deze zone ook interessant.

2. DE VLOEDLIJN.

De strook waar het water dagelijks bij vloed allerlei organismen afzet. Het is een zeer interessant deel van ons strand waar regelmatig rijke strandvondsten gedaan worden.

3. DE GETIJDEZONE.

Het vochtige, harde zand tussen eb- en vloedlijn.

Een ideaal gebied voor de schelpenverzamelaars. Hier vinden wij ook de sporen van de onder de zandlaag levende bewoners zoals bijvoorbeeld de kokkel, de schelpkokerworm en de zeepier.

Het wemelt in deze zone van leven; een aantrekkingskracht voor vogels als meeuwen en strandlopertjes.

HET PLANKTON.

Basisvoedsel van de zee; minuscule eencellige diertjes, larven en eitjes, ook plantaardige organismen.

Deze zwevende massa van miljarden verschillende organismen, meegedreven door de stroming, vormen de basis van de voedselketen in zee.

Niet alleen de kleine dieren eten plankton, ook de grotere vis-
sen hebben plankton op het menu staan.

Zelfs de grootste zoogdier op aarde, de walvis, verslindt tonnen plankton per jaar.

Het plankton van dierlijke oorsprong noemen wij het zooplankton,
van plantaardige oorsprong het phytoplankton.

Bovendien mogen wij niet vergeten dat zee- en oceaanwater onge-
veer 70 % van onze aarde bedekken.

Onderschatten wij dus zeker niet de zeer belangrijke rol van
het plankton.

Plankton is de basis van de enorme voedselketen in zee.

Vernielen van plankton, hoe dan ook, is levens-gevaarlijk !

(ook voor ons mensen. De mens 'staat' immers aan de top van
deze pyramide ...)

Langsheen de vloedlijn kunnen wij zeer interessante ontdekkingen doen.

Immers, een grote hoeveelheid schelpen, wieren en kwallen worden bij hoogwater (vloed) door de zee meegevoerd en juist daar, op die 'lijn' afgezet.

De laag schelpengruis is zeker de moeite waard om van naderbij te bekijken.

Wij vinden er verschillende schelpen die normaal bij ons niet voorkomen. Deze laatstgenoemden zijn afkomstig van de meer rotsachtige kustvormen.

De kleurenrijkdom, de verschillende vormen en de talrijke variaties tekenen dan ook een boeiend patroon op het strand.

WEEKDIEREN (MOLLUSCA)

Schelpen verzamelen is een boeiende hobby, de diverse vormen, de mooie kleuren zetten de mensen aan tot zoeken.

De schelpdieren die wij hier vinden worden onderverdeeld in drie groepen :

1. DE TWEEKLEPPIGEN.
2. DE SLAKKEN.
3. DE INKTVISSEN.

DE TWEEKLEPPIGEN

hebben, zoals de naam doet vermoeden, twee schelpen.

De twee delen zijn verbonden door een scharnier en sluitband, Stevige spieren waarborgen een voldoende afsluiting van het schelpdier.

Deze dieren hebben een sterk gespierde voet en twee huidplooiën; de mantel bevindt zich binnenin tegen de schelp.

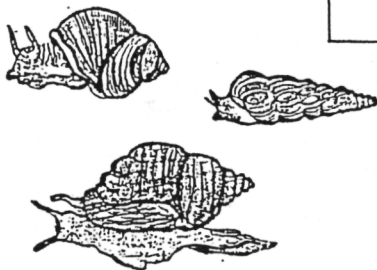
Als het dier groeit vormen er zich banden op de schelp : de groeiringen (hieraan kunnen wij de ouderdom van het schelpdier schatten) .

Bij veel gravende soorten steekt de mantel aan de achterkant door een opening naar buitern in de vorm van twee buisjes die vers zeewater met voedsel en zuurstof naar binnen stuwen.

De voet wordt vaak gebruikt om te graven en soms worden draden afgescheiden waarmee het dier zich vasthecht (byssusdraden).

DE SLAKKEN (BUIKPOTIGEN)

GASTEROPODES

Asymetrische weekdieren met een goed ontwikkelde kop en een brede afgeplatte voet.

De schelp is in het algemeen enkelvoudig en spiraalvormig gewonden. Het dier bezit een vaak raspachtige tong die met veel chitine-tandjes (de "radula") is bezet.

Hiermee schrapen zij de wieren van rotsen en stenen. In sommige gevallen boren zij gaatjes in de schelpen van hun prooidieren. De meest voorkomende aan onze kust zijn de wulk en de alikruik. Zowel de wulk als de alikruik behoren tot de klasse van de kieuwslakken.

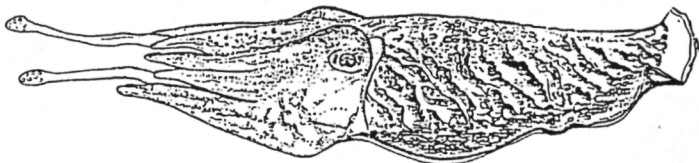
DE INKTVIS OF ZEEKAT

De zeekat behoort ook tot de mollusca, maar verschilt van de andere schelpdieren door het feit dat zijn schelp werkelijk inwendig gedragen wordt.

De zeekat zelf spoelt zelden aan, maar zijn schelp kunnen wij regelmatig vinden in de vloedlijn.

Deze kalkachtige schelpen worden vaak gegeven aan kanaries en aan andere vogeltjes.

De zeekat laat zich bewonderen in het Noordzee aquarium. De mond is omgeven door 10 tentakels, waarvan er twee langer zijn dan de anderen.

WANDELEN, ZOEKEN EN ONTDEKKEN.

Het is erg boeiend schelpen te zoeken en een verzameling aan te leggen.

Hieronder geven wij een lijst van de meest algemene schelpen en organismen die op ons strand te vinden zijn.

DE KOKKEL

Wij vinden ze in grote aantallen, dood weliswaar, op onze stranden.

Een schelp die sterk varieert in grootte en kleur.

Tot 5 cm. lang, ovaal, met getande rand.

Kleur : bruin-wit.

HET ZAAGJE

Schelpje van ongeveer 3 cm. lang en half zo breed. Heeft gelijke kleppen en sterk getande randen ("zaagje").

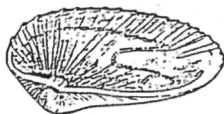
De buitenkant is wit-geel-bruin of paars. Sterk glanzend.

DE BOORMOSSEL (*petricola pholadiformis*) (*barnea candida*)

In de vloedlijn vinden wij soms stukken wrakhout die aangetast zijn door de boormosSEL. Met een weinig geluk zit het schelpdier zelfs nog in het hout. Wij kennen drie soorten boormossels

1. DE AMERIKAANSE BOORMOSSEL.
2. DE RUWE BOORMOSSEL.
3. DE WITTE BOORMOSSEL.

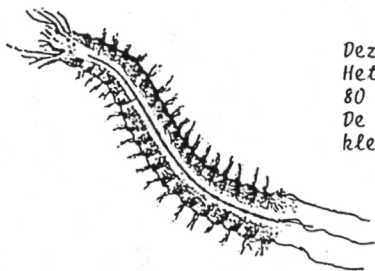

DE PAALWORM (*teredo navalis*)

Een andere houtborende mollusca is de paalworm. Vroeger richtte dit diertje veel schade aan bij steigers en boten. Tegenwoordig (chemische houtbehandeling) heeft dit diertje weinig of geen kans nog schade aan te richten. De paalworm bestaat uit 2 kleppen die fungeren als boor, een harde kalkvormige buis (lichaamsbescherming) en twee paletten.

ZEEDUIZENDPoot (OF BORSTELWORM)

Deze worm kan tot 8 cm. lang worden. Het lichaam is cilindervormig met 80 tot 100 segmenten. De zeeduizendpoten hebben een grote kleurvariëteit.

DE WULK (DE OOSTENDE "WULLOK")

De schelp groeit uit tot ongeveer 8 cm. Gepunt met gelijnde en geribbelde windingen.

Bleekbruin gekleurd. De wulk is een predator van andere schelpdieren. De lege schelpen van de wulk worden vaak bewoond door de heremietkreeften. Ook zijn ze dikwijls bedekt door sponzen, hydroidpoliepen (ruwe zeerasp) en anemonen.

De ronde, holle eipaketten zijn gemakkelijk terug te vinden in de vloedlijn.

EIPAKSELS

DE ZEESTER (*Asteria rubens*)

Is van dezelfde familie als de zeeegel : de stekelhuidigen. De zeester heeft gewoonlijk 5 armen. Er zijn veel verschillende soorten zeesterren zoals : de slangenster en de zomerster (deze laatste komt op ons strand niet zo vaak voor).

DE STRANDKRAB (*carcinus maenas*)

De krab is een schaaldier, familie van de kreeft en van de garnaal. We vinden de krab tussen de grote steenblokken op de golfbreker. De krab kan tot 5 cm. groot worden. Het bovendee! van de carapax is groen-olijf-kleurig, het onderste deel grijs-geel. De voor consumptie bestemde krab is de Noordzeekrab. De Noordzeekrab kan tot 15 cm. groot worden.

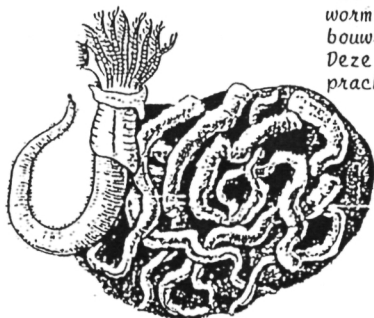

DE KALKKOKERWORM (*Mercierella egnimatica*)

Tijdens onze zoektochten kan het gebeuren dat wij een schelp of een steen vinden, werkelijk bedekt met kalkachtige linten.

Dat is het werk van een kleine worm die op die manier zijn huisje bouwt.

Deze kalkmotieven vormen soms prachtige tekeningen.

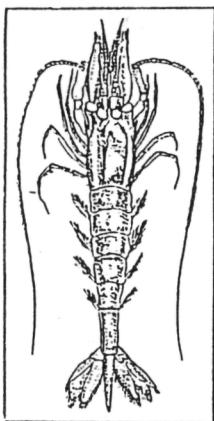
MERCIERELLA EGNIMATICA

Op verseideene bruinwieren vinden wij soms het klein spiraalvormig kalkbuisje terug van de spiraalkokerworm.

DE GARNAAL (*cragnon vulgaris*)

DE SPIRAALKOKERWORM

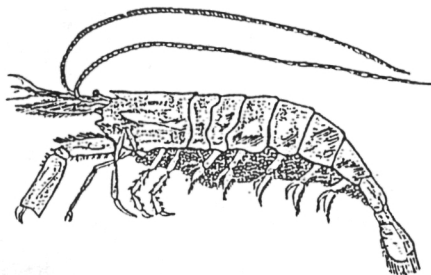
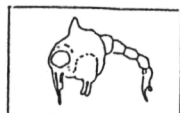
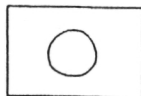

Slechts na het koken krijgt de garraal zijn roze kleur.

Levend is de garraal gespikkeld zandkleurig. Hij kan tot 7 cm. groot worden.

Dit schaaldier is een goed zwemmer, en op de lange sprieten zitten reukorgaantjes.

Tijdens de dag en ook bij gevaar graaft de garraal zich in en alleen zijn gesteelde oogjes steken uit het zand.

HET GOUDKAMMETJE (*Agis pectinarius karenii*)

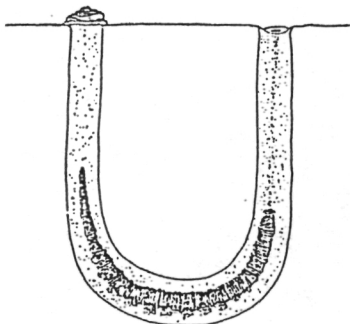
Een worm die leeft in een cilindervormig kokertje. Dit kokertje is opgebouwd uit zandkorreltjes. Wij vinden meestal de lege kokertjes op onze stranden. De kokertjeslengte (met 2 open uiteinden) kan tot 7 cm. lang worden.

DE SCHELPKOKERWORM

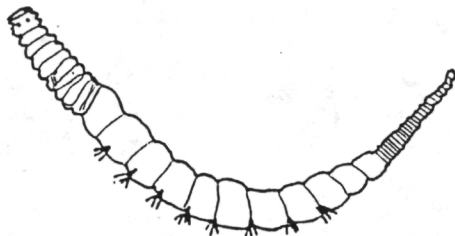
Deze worm bouwt zijn koket van schelpgruis.

DE ZEEPIER (*Arenicola marina*)

Een 10 tot 20 cm. lange worm, die leeft in een U-vormige tunnel in het zand.

De zeepeer filtert de sliblaag die bij hoge tij in de gang loopt. Na het filteren spuit hij het gezuiverde zand in typische wormachtige hoopjes weer naar buiten op het strand.

EIKAPSELS

Eikapsels vinden in de vloedlijn is niet zo moeilijk.

Wij vinden hier de eikapsels van de hondshaai en van de rog.

Zij zien er uit (en ze doen het ook) als "beschermverpakking" voor het ei gedurende 5 tot 7 maanden.

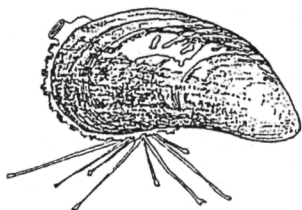
ZEEGEL OF ZEEKLIT (*psammechinus miliaris*)

Na een hevige storm kan het best eens gebeuren dat wij kleine witachtige "balletjes" vinden met 5 dwarse strepen en met talrijke gaatjes.

Dat is het skelet van de zeeklit.

DE MOSSEL (*mytilus edulis*)

Mosselen vinden wij op de golfbreker, op stenen, kortom op alle harde voorwerpen. De kleur van de mosselschelp is zwart,, soms blauw. Mosselen worden "getrokken" tussen oktober en maart. Mosselen leven in kolonies. Zij zetten zich vast met byssusdraden.

DE ZEEPOK (*balanus balanoides*)

Een klein schaaldier dat leeft in een stomp-torenvormig kalkhuisje. Het hecht zich vast op harde oppervlakten zoals stenen, mosselen en krabben. Bovenaan is de koker afgesloten door middel van een ruitvormig deksel. Onder water doet de zeepok dit deksel open en kleine vangklauwtjes komen naar buiten.

GEVLOCHTEN FUIKHOORN (*nassarius reticulatus*)

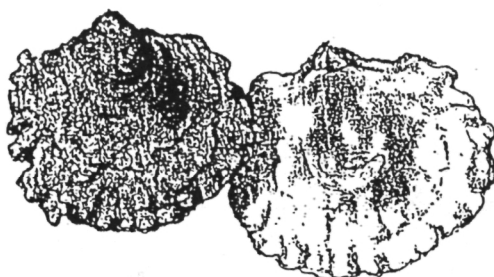

Op haar harde en lange schelp bevindt zich een ruitvormig relief, bruin-geel gekleurd met wit-gele, roze-oranje lijnen.

DE OESTER (*ostrea edulis*)

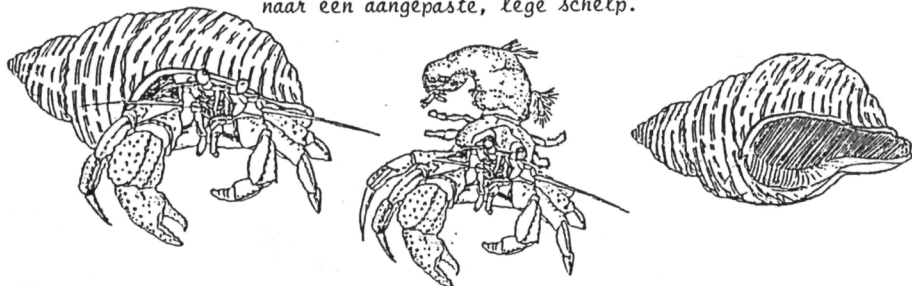
De twee kleppen van de oester zijn verschillend; de onderklep heeft een holte. Terwijl de bovenklep volledig plat is. De oester hecht zich vast op harde voorwerpen (juist zoals de mossel).

De oester bezit een maximale voedingswaarde met vetten, suikers, mineralen en zouten.

DE HEREMIETKREEFT (*cupagurus bernhardus*)

Schelpdier waarvan het achterste lichaamsdeel zacht en week is. Dit kreeftje zoekt dan ook een schelp om zich te beschermen, meestal een lege wilkschelp. Zodra de schelp te klein wordt, gaat de heremietkreeft weer op zoek naar een aangepaste, lege schelp.

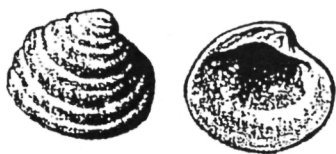
HET NONNETJE (*macoma balthica*)

Een kleine, harde schelp.
De kleur varieert van wit-geel
tot zacht rose.

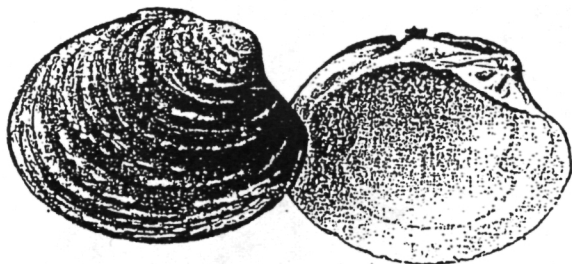
DE VENUSSCHELP (*venus gallina striatolata*)

Een driehoekige schelp waarvan
de boord en de top licht naar voor
gebogen staan.
Wordt meegbracht door de vissers.

DE NOORDKROMP (*cyprina islandica*)

Zware, grote en ronde schelp.
Bruin-zwart van kleur.
Alleen de top buigt naar voor.

DE GROTE STRANDSCHELP (*macra coralina cinera*)

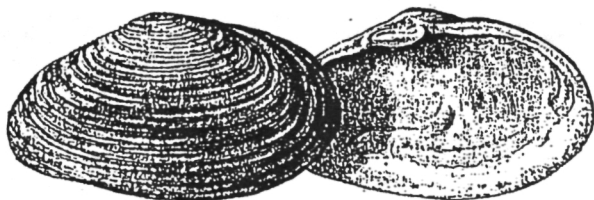

Vinden we vaak en in grote aantallen op onze stranden.
dwarse strepen over de gladde
geelkleurige schelp.

DE STRANGAPER (*mya arenaria*)

Een zeer grote, ovale schelp.
Geel-bruin van kleur.
De kleinere afgeknotte gaper (*mya truncata*) is van dezelfde familie.

DE STEVIGE STRANGAPER (*spisula solida*)

Een zware, grote en ovale schelp.
De oppervlakte is bedekt met fijne,
aaneengesloten concentrische lij-
nen en met zwaarder afgetekende
groeilijnen.

De ovale strandgaper (*spisula elleptica*) lijkt er erg goed op maar is lichter en heeft afgeronde zijkanten. De kleur varieert van wit naar cremekleur.

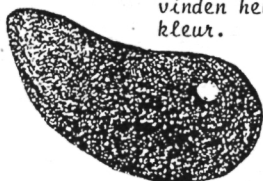
DE TEPELHOORN (*natica catena*)

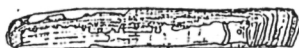
Soms vinden wij op het strand schelpen of mosselschelpen met een klein rond gaatje erin. Dit kan wel eens het werk geweest zijn van de tepelhoorn.

Het is een slak die eerst met zijn rasptong een opening boort in de schaal van tweekleppigen en dan het weekdier met zijn proboscis (een langwerpig orgaan) door dat gaatje naar buiten haalt op op te eten.

De levende ronde schelp is roze (tot beige) van kleur met zes tot zeven spirale windingen. De dode schelpen die wij in de vloedlijn vinden hebben een grijze tot zwarte kleur.

DE MESSEN (*solenidae*)

Langwerpige, smalle schelpen met dwarse lijntjes op de uiteinden. Zij kunnen tot 20 cm. lang worden.

HET WENTELTRAPJE (*epitonium clathrus*)

Torenvormige, spitse harde schelp met een tiental spiraalvormige windingen die in grootte toenemen. Deze schelp wordt meestal dood aangetroffen in de vloedlijn.

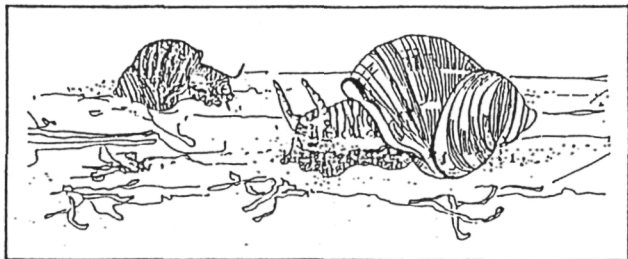
DE ALIKRUIK (*Littorina littorea*)

Kleine, harde en kegelvormige schelp met een puntig uiteinde.

Wij vinden de alikruik op de golfbreker waar zij zich voedt met wieren.

De kleur gaat van geel-groen tot zwart.

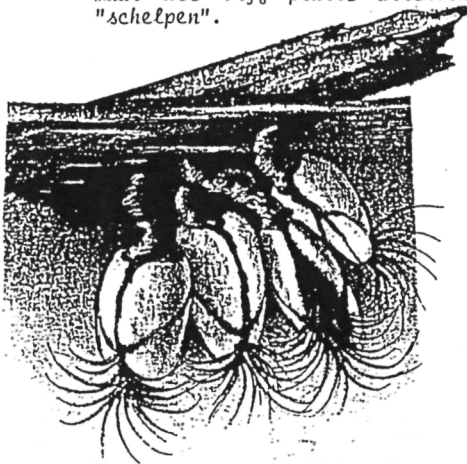
DE EENDMOSSSEL (*Lepas anatifera*)

Het zijn kreeftachtigen. Zij behoren tot dezelfde familie als de garnaal, de kreeft en de krab.

Zij gelijken op een gewone mossel, maar zijn wit-blauwachtig gekleurd. Eendmossels worden ongeveer drie cm. lang. Ze hechten zich vast op wrakhout door middel van een circa vijf cm. lange vleesachtige buis.

Deze "mosselen" hebben niet twee maar wel vijf platte driehoekige "schelpen".

DE KWALLEN

Op bepaalde tijdstippen gaan wij veel kwalen vinden op het strand.
Het lichaam van de kwal bestaat voor 94 % uit water.

Vier soorten kunnen wij aan onze kust waarnemen.

De tekeningen maken het ons eenvoudig de vier soorten vlug te herkennen.

OORKWAL (*aurelia aurita*)

Deze ongevaarlijke kwal kunnen wij zeer gemakkelijk herkennen aan de vier cirkels op het lichaam. Deze cirkels gelijken op vier oortjes; het zijn de voortplantingsorganen. Bij de mannetjeskwal zijn ze wit, bij het vrouwtje roze.

De oorkwal kan een doorsnede krijgen van 40 cm.

DE KOMPASKWAL (*chrysaora ryosocella*)

Zeer mooie kwal met 16 dwarse bruine strepen op het roze lichaam. Vandaar de naam kompasqual.

Deze kwal kan een doorsnede bereiken van 30 cm.

ZEEPADDESTOEL (*rhizostoma pulmo*)

Bleekblauwe kleur met klokvormig lichaam.

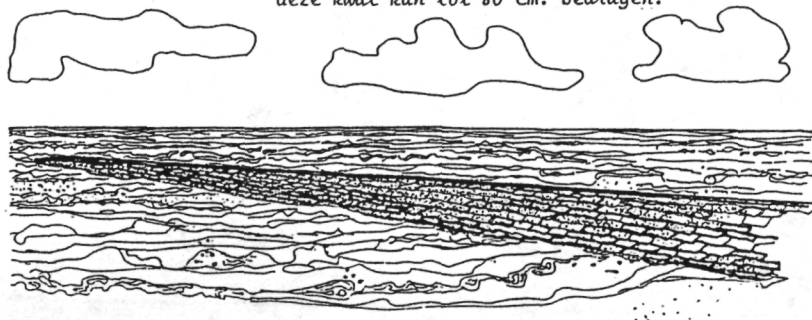
Doorsnede tot 60 cm.

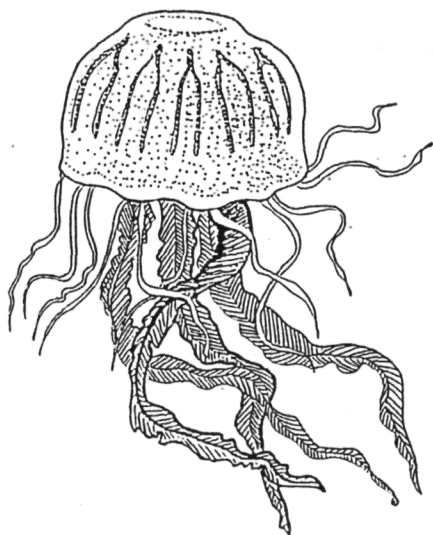
De zeepaddestoel komt bij ons vooral voor tijdens de herfst.

DE HAARKWAL (*cyanea capillata*)

Enkel deze soort "netelt" !

Een zeer gevaarlijke kwal. De haarkwal kan blauw of geel van kleur zijn. De doorsnede van deze kwal kan tot 80 cm. bedragen.

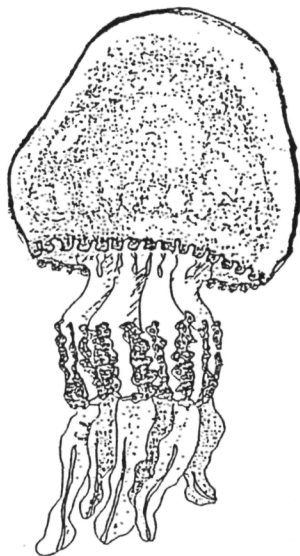

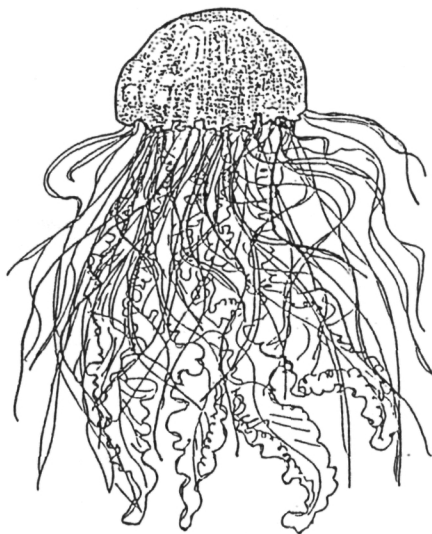
DE KOMPASKWAL (*chrysaora hysoscella*)

OORKWAL (*aurelia aurita*)

ZEEPADDESTOEL (*rhizostoma pulmo*)

DE HAARKWAL (*cyanea capillata*)

DE MARINE FLORA

DE WIEREN

Op onze golfbrekers vinden wij twee verschillende soorten wieren:

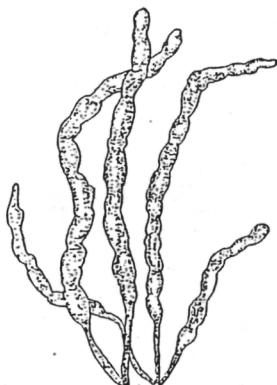
de groenwieren (chlorophyten) met het darmwier (lenteromorpha intestinalis)

en :

de roodwieren (rodophyten) met het purperwier (porphira umbilicalis)

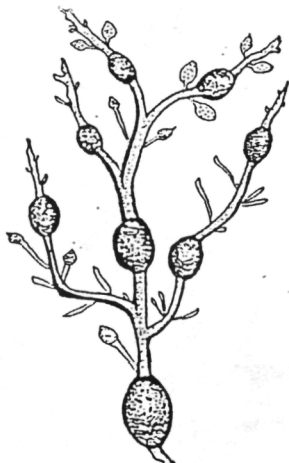

(porphira umbilicalis)

(lenteromorpha intestinalis)

langs de vloedlijn kunnen
wij nog andere soorten vinden
(die door de zee aangevoerd
zijn)
vanop rotsige kusten zoals:

BLAASWIER (fucus vesicul.) KLEINE ZEE-EIK (fucus spiralis) KNOTSWIER (ascophyllum nodosum)

VOGELS

ZWARTE ZEEEEND (*melanitta nigra*)

Deze eend overwintert werkelijk massaal langsheen onze kust. Zij vertrekken einde mei terug naar hun broedplaatsen op IJsland, naar Noord Scandinavie, Noord Schotland en het Noorden van Ierland.

Buiten het broedseizoen verblijven ze steeds op zee.

EIDEREEND (*somateria mollissima*)

Deze soort bewoont de Noordelijke kusten van IJsland, Scandinavie, Schotland en Ierland en ook Noord Nederland. In de winter kunnen wij grote vluchten eidereenden waarnemen boven de Europese Noordzeekusten tot aan de Baltische Zee.

Een groot deel van de juveniele (onvolwassen) vogels brengen de zomer door aan onze stranden en wel o.a. te Raversijde.

GROTE MANTELMEEUW (*larus marinus*)

De grote mantelmeeuw is onze grootste zeemeeuw. Deze soort broedt op de kusten van Scandinavie, IJsland, de Britse Eilanden en Frankrijk.

Veel meeuwen van deze soort brengen de winter door aan de Europese kusten, o.a. in Nederland, België en Frankrijk. In het binnenland zijn ze zeldzamer waar te nemen. Mannetje en wijfje hebben hetzelfde verenkleed, een gele bek met rode stip, zwarte mantel en roze poten.

DE KOKMEEUW (*larus ridibundus*)

Is een van de meest voorkomende vogels in Europa. Broedplaatsen liggen overal verspreid. Wij zien ze massaal in de winter op stranden en straten. Mannetje en wijfje zijn gelijk. 's Zomers dragen zij een chocoladebruin kapje op de kop. 's Winters een witte kop met een zwarte vlek bij het oog.

KLEINE MANTELMEEUW (*Larus fuscus*)

Zoals de grote mantelmeeuw bewoont ook hij de kusten van Noord Scandinavië IJsland, Engeland en Noordwest Frankrijk. Deze soort overwintert echter in Noord Afrika. Nochtans overwinteren zij ook talrijk op onze kusten. Mannetje en wijfje identiek met een rode vlek op de gele bek. De mantel is donkerbruin en de poten zijn geel. Deze soort is kleiner dan de grote mantelmeeuw.

ZILVERMEEUW (*Larus argentatus*)

De zilvermeeuw leeft verspreid over gans Europa, Azië, Noord Amerika en Noordwest Afrika. Nest aan bijna al de Europese kusten vanaf de Baltische Zee, via de Noordzee tot aan de Middellandse Zee.

Aan onze kusten en in onze havens komen ze massaal voor op zoek naar voedsel.

Ieder broedseizoen brengen zij veel schade toe aan nesten van andere vogels; het zijn echte rovers van eieren en van jonge vogels. Mannetje en wijfje zijn identiek. Grijze mantel, gele bek met rode broedvlek en roze poten.

DE SCHOLEKSTER (*Haematopus ostralegus*)

Komt zowat overal ter wereld voor.

Buiten het broedseizoen leven zij in groepsverband. zij zoeken samen op de stranden, slikken en schorren naar wormen, weekdieren en insecten.

Met hun stevige rode snavel krijgen zij zelfs schelpdieren en mossels open. Mannetje en wijfje hebben hetzelfde zwart-wit verenkleed. Typisch ook zijn de rode poten.

Het zijn wel de grootste "lawaaimakers" van het strand.

DE STEENLOPER (*arenaria interpres*)

Een waadvogel van Scandinavië.
Tijdens de wintertrek kunnen wij ze observeren langsheen de Europese kust.
Ze zoeken hun voedsel wel op een erg originele manier : met hun spitse snaveltjes draaien zij de steentjes, waaronder zich kleine insecten bevinden, om.

Zomerkleed : bovenste rood en zwart met zwart-witte kop. Onderste wit met brede zwarte borstrand.

Winterkleed : witte keel, bruine borstband en donkerbruine mantel.

BONTBEKPLEVIER (*charadrius hiaticula*)

Kleine waadvogel van de zandige stranden van Scandinavië, IJsland, Engeland, Nederland, Frankrijk en België.

De bontbekplevier voedt zich vooral met insectenlarven, kleine wormen, kreeftachtigen en/of schelpdieren.

Mannetje en wijfje identiek. Brede zwarte band over de witte borst. Boven delen bruin-grijs, wit voorhoofd met zwarte band. Oranjekleurige bek met zwarte snavelpunt. Poten oranjekleurig.

DE PAARSE STRANDLOPER (*calidris maritima*)

De paarse strandloper zoekt zijn voeding op de golfbreker; vaak in gezelschap van de scholeksters.

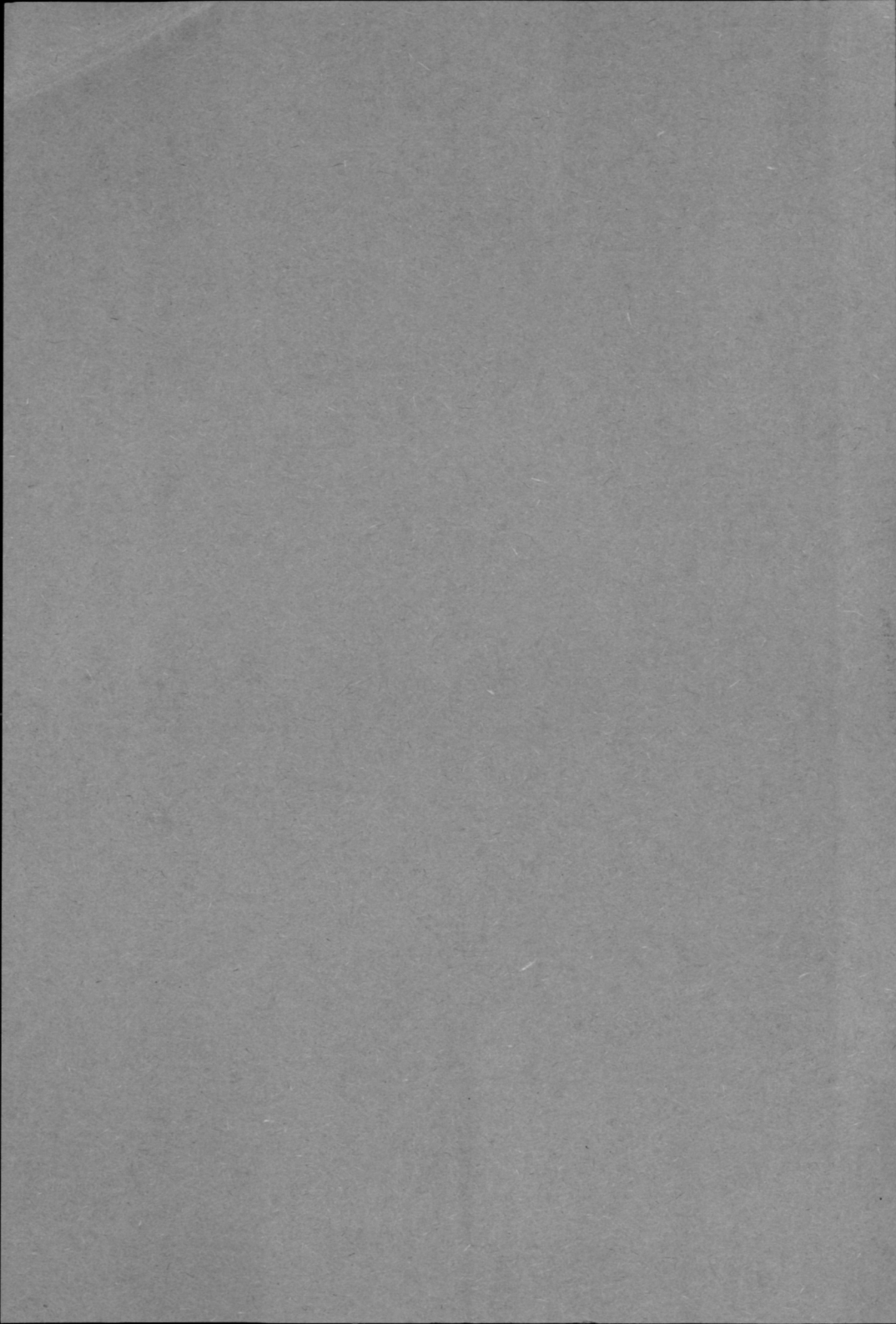
Het is een kleine gedrongen vogel, die in de winter een overwegend bruin-grijs verenkleed draagt.

Deze bruin-grijze kleur steekt dan ook scherp af tegenover de witte onderste delen en de gevlekte zijkanen.

Korte gele pootjes. Snavelkleur geel bij de snavelinplanting.

Witte keel.

Deze vogel broedt in de toendra en op de rotskusten van Scandinavië en spitsbergen.

Ter verduidelijking

Op enkele uitzonderingen na zijn de meeste in het wild levende vogelsoorten integraal beschermd door de wet. Het is dus verboden deze vogels in gevangenschap te houden. De Opvangcentra zijn hierop een uitzondering omdat ze van de bevoegde Minister een toelating kregen om tijdelijk ook beschermde vogels te houden om ze te kunnen verzorgen en na een tijdje de vrijheid te geven.

Niemand is dus gemachtigd beschermde vogels te houden; bovendien vraagt de verzorging van een zieke of gekwetste vogel zekere ondervinding die men slechts na vele jaren praktisch opdoet. Tracht dus niet van een vogel te verzorgen; je begeet een overtreding van de wet en het dreigt een mislukking te worden.

Het kan evenwel iederszen overkomen een zieke, gekwetste of gehandicapte vogel tegen te komen; wat dan? De richtlijnen die hierna volgen kunnen u helpen geen fatale vergissing te begaan bij de behandeling van zo'n vogel: vooreerst hij in een Opvangcentrum terecht komt. Het komt er inderdaad op aan zo snel mogelijk het Opvangcentrum van Uw streek te contacteren zodat de gevonden vogel de grootste kans krijgt om normaal op krachten te komen.

2- DE VOGEL MEENEMEN EN ONDERBRENGEN

Een kledingstuk volstaat om de vogel veilig naar huis te brengen; bedek vooral de kop zodat de vogel minder ziet en kalm wordt. Thuis zet men de vogel in een kartonnen doos omdat hij zich in een ijzeren kooi gemakkelijk kan kluisteren aan de tralies. Plaats wat water in het karton maar **VERPLICHT EEN VOGEL NOOIT VAN TE DRINKEN**! Stop hem ook niet vol met eten; laat dat meer over aan de medewerkers van het Opvangcentrum.

Zet het karton in een gesloten ruimte, liefst in het halfdonker en bij een gemiddelde temperatuur. Vermijd zoveel mogelijk allerlei manipulaties en laat de vogel rustig bijkomen; teveel stress kan een vogel fataal worden.

langestraat 73 8400 oostende

tel. 059.806766

VOGELASIEL Centrum Middenkust